

Endelig – og det kan måske være det aller-mest bekymrende – ved vi også, at der er en reel risiko for et økonomisk tilbageslag i Danmark, fordi vi i øjeblikket er i færd med at hælde milliarder ud i ufinansierede skattelettelser. Det er ikke kun mig, der siger det, det siger både overvismanden og også nationalbankdirektøren, som begge har advaret imod regeringens økonomiske politik. Alligevel kører VKO-flertallet videre med skattelettelser, som ingen har bedt om, og som økonomer siger ikke har nogen som helst positiv effekt på arbejdsudbuddet.

Kl. 19:26

Rækken af de problemer, der tårner sig op, er ganske enkelt alt for lang og for bekymrende. Det er jo ikke, fordi vi ikke har muligheder for at løse dem. Det har vi, der er masser af muligheder for at løse de her problemer. Vi kunne, hvis bare vi valgte at lade være med at give de skattelettelser, man nu er blevet enig om, gå i gang med hele min lange liste, og det kunne vi have gjort helt fra starten.

Så har vi også haft en statsminister på talerstolen i dag, og man kan sige, at det giver anledning til en lille kommentar til den retoriske side af vores debat i dag. Som et af de store dagblade har konstateret, er statsministeren så tilfreds med sin egen form, at han simpelt hen har opgivet enhver fornyelse. Det er jo på lange stræk den samme tale, vi får igen og igen år efter år. Jeg havde sådan en fornemmelse af at have været der før, både da jeg hørte den politiske ordfører, og da jeg hørte statsministeren stå heroppe og tale om den socialdemokratiske skattepolitik.

Jeg har lyst til at sige både til statsministeren og til hr. Troels Lund Poulsen: Kom videre, kom ud sammen med os andre! Der er nye toner fra Socialdemokratiet. Jeg synes, det er meget, meget tungt at skulle høre på den samme sang igen og igen og igen.

Vi må også konstatere, at der er et meget fjernt blik både hos statsministeren og hos den politiske ordfører fra Venstre, når vi begynder at tale om asylbørnene. Så kommer der igen en lang historie om, at man har ofret et antal millioner på at forbedre forholdene, men det, der er det virkelige spørgsmål, er, at der i øjeblikket sidder nogle mennesker i landets asylcentre – 200 af dem er børn – som rent faktisk ikke har udsigt til at bo andre steder end i de asylcentre, og regeringen synes at være helt ligeglad med det.

I det hele taget synes jeg, at den debat, vi har haft i dag, viser, at der er en risiko ved at gentage

ge det samme år efter år. Risikoen er, at man glemmer at se tingene udefra. Man har de her tal og de her beløb, som man hele tiden slynger ud, og man undlader at se på den virkelighed, som borgerne oplever. Jeg tror, at det i virkeligheden kan blive et meget stort problem, at regeringen befinder sig med sine tal på Christiansborg og ikke lytter til den virkelighed, der er derude. I virkeligheden tror jeg, at det er den største trussel mod det gamle flertal.

Jeg tror, der er mange, mange mennesker, der spørger sig selv: Kommer statsministeren ikke nogle gange herud? Oplever han ikke skidtet på landets hospitaler, oplever han ikke de her ventelister, og kender han ikke nogen, som er utilfredse med den service, de får i den offentlige sektor? Kender han ikke nogen, der er utilfredse med lukkedage i offentlige institutioner? Kender statsministeren ikke nogen, som har den samme utilfredshed som den, vi kender?

Så mangel på kontakt med virkeligheden, gentagelsen, der kommer år efter år – jeg tror, det vil være nok til at gøre mennesker meget trætte. Jeg tror, der efterhånden er mange, der spørger, om det ikke er tid til både at få en ny tale og generelt få forandring i dansk politik.

Kl. 19:29

Første næstformand (Svend Auken):

Der er rigtig mange, der har bedt om korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Og jeg er nødt til at sige, at vi altså kun har 25 minutter. Vi tager dem i den rækkefølge, som jeg ser folk bede om ordet i – og med skyldig hensyntagen til, at partierne bliver repræsenteret. Jeg skal nok læse alle dem op, der har bedt om ordet.

Hr. Abbas Razvi var den første, og så hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Pia Christmas-Møller, fru Gitte Lillelund Bech, fru Inger Støjberg, hr. Søren Espersen, hr. Christian Wedell-Neergaard, hr. Jens Hald Madsen, hr. Martin Henriksen, hr. Torsten Schack Pedersen, hr. Ulrik Kragh, fru Ellen Trane Nørby. Og hvis nogen er blevet overset, og de alligevel ikke får ordet, beder jeg om undskyldning.

Vi starter med hr. Abbas Razvi, værsgo.

Kl. 19:30

Abbas Razvi (RV):

Det er svært at tale efter sådan en god middag, som vi alle har spist, forhåbentlig også fru Helle Thorning-Schmidt. Der var jo et element af frihed. Jeg kunne vælge at spise det, jeg ville. Der var ikke nogen, der sagde til mig: Nu skal du til-